

Kalender 2002

Forsiden:

Folkets Hus i Ski

Landet rundt har det fra 1870-åra og framover vært bygd Folkets Hus i byer og bygder for å skaffe arbeiderbevegelsen egnede møtelokaler. Initiativ til byggingen ble ofte tatt av lokale fagforeninger og partilag. I Ski kan den nystiftede sosialdemokratiske arbeiderforening med urmaker Olsen i spissen eller jernbanefolkene ved Ski stasjon ha stått bak initiativet til bygging av stedets forsamlingshus.

Daværende lensmann Colbjørnsen mente et slikt etablissement som Folkets Hus burde etableres "passe langt" fra Ski stasjon. Byggingen ble igangsatt i 1917, og huset ble innviet 18. oktober året etter.

Bygningen består av en fløy på to etasjer ut mot Gamleveien. I første etasje var det kjøkken og et mindre møtelokale. I annen etasje var det to leiligheter, en for vaktmesteren og en til utleie. Den store festsalen ligger mot nord i en enetasjes fløy og var etter datidens forhold enorm og en sensasjon.

Fra lokaler i Folkets Hus drev et andelslag i perioden 1910-1920 et trykkeri og de utga bl.a. arbeideravisen "Follo"

En virksomhet som fikk et langt liv i huset, var kinoen. Fra starten i 1920-åra ble virksomheten besørget av et omreisende "Kinoteater" Etter hvert anskaffet Folkets Hus Forening eget kinomaskineri og driften ble helt fram til 1961 besørget av foreningens egne medlemmer og hjelpere. Under siste verdenskrig opphørte ordinær drift, men tyskerne hadde en forestilling i uka for soldatene som var forlagt i området.

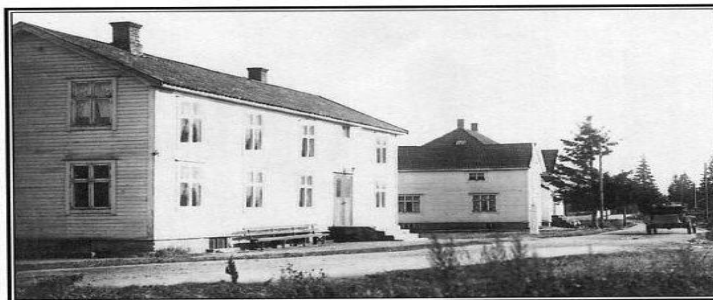
Folkets Hus har også en historie som "revyeteater" Arbeiderbevegelsens idrettslag "Fremad" og Arbeidernes Ungdomslag var to flittige bidragsytere. Ski Idrettslag, Ski Damekor og Ski Mannskor førte også opp noen revyer her.

Gjennom åra har økonomien skrantet, og dette resulterte i at man bl.a. i 1930-åra solgte kinomaskinen og veggmaleriene som den svenske vaktmesteren Emil Janson hadde malt. Janson gav ikke opp, men malte nye bilder som fortsatt pryder veggene i huset.

Da ønsket om vannklosett kom på slutten av 60-åra, ble det iverksatt "Griselotteri" for å finansiere dette. I 1971 var denne planen realisert.

Etter planer om påbygging, ombygging eller salg etter krigen ble det i begynnelsen av 70-åra bestemt å bygge på og ruste opp bygget til den form og funksjon det har i dag. Påbyggingen som var ferdig i 1977, ga ytterligere to festsaler i 1.etasje, kontorer i 2.etasje og tilfluktsrom og skytebane i kjelleren. Foreningen var nær ved å gå konkurs etter dette løftet.

Opp gjennom åra har eiendommen og huset vært vedlikeholdt og pusset opp ved betydelig dugnadsinnsats av foreningens medlemmer og økonomiske bidrag fra medlemslagene. Arbeidet og investeringene gjør at den snart 85 år gamle bygningen fortsatt er et attraktivt møtested, fest- og forsamlingslokale og har en viktig funksjon for kulturlivet i Ski.

Gamleveien i 1925 med Folkets Hus i forgrunnen til venstre. Fløyen med festsalen er skjult. I bakgrunnen eiendommen "Briskeli" med uthuset nærmest og hovedbygningen bak.

Kilder: Erling Nystrøm, Jubileumsskriftet "Folkets Hus Ski 75 år", Kalenderkomiteen

Bilde: 213-033-0017

Hagen Johansen Skifabrik.

I Nordby, ved kommunegrensen mellom Ski og Ås, lå en av landets største fabrikker for produksjon av ski. Fabrikken ble etablert i begynnelsen av 1920-åra av hjulmaker Hagen Johansen. Han hadde gått i hjulmakerlære i Oslo og hadde etablert sitt eget hjulmakerverksted i hovedstaden. Etter hvert ble reparasjon og tilvirkning av ski en stadig større del av arbeidet.

Ved starten var prisen på et par nye ski laget av ask 7-8 kroner, men skulle man ha et par hickoryski, som var det fineste man kunne få kjøpt, måtte man betale det dobbelte. Hickory-tre ble importert direkte fra USA. Skifabrikken i Nordby vokste raskt og ble ledende når det gjaldt utvikling av alle typer ski. Skiens utseende kunne variere med eller uten "sukker-bit", en såkalt Huitfeldt-topp på tuppen av skien. Det var meget populært i sin tid.

I 1939 ble det produsert ca 20 000 par ski ved fabrikken i Nordby. Bedriften sysselsatte opptil 50 mennesker i høysesongen og var en av distriktets største arbeidsplasser.

Ski herfra ble eksportert til land i Europa og til USA. Mange av tidens beste skiløpere benyttet Hagen Johansens "Norges Ski"

I tillegg til skiproduksjonen ble det utenfor skisesongen også produsert serveringsbrett og barneleker ved fabrikken. I februar 1957 brant fabrikken.

Kilde: Kalenderkomiteen

Bilde: 213-0404:0001

*I solveggen på Oksrud i 1946, fra venstre:
Arvid Olsen (Oll), Roald Karlsson, Aud Røijen, Gunvor Olsen, Rolf Bunæs og Kåre Levin.*

Ski Røde Kors Hjelpekorps.

Etter krigen hadde Ski Røde Kors Hjelpekorps et vaktrom med utstyr ved Oksrud gård i Sørmarka i Ski. Herfra kunne de sende ut hjelp hvis noen hadde skadet seg i skiløypa.

Under siste krig hadde hjelpekorpsset et rom i kjelleren under den daværende Postcaféen i Ski sentrum. Her ble det regelmessig avholdt møter med instruksjon og øvelser. Når flyalarmen gikk, natt eller dag, var det å sette på seg armbindet med det røde korset og begi seg til dette kjellerlokalet for å være i beredskap. Mange av de "største gutta" uteble etter hvert, og de yngre lurte jo på hvorfor de forsvant sånn uten videre. Senere viste det seg at de hadde sluttet seg til "Gutta på skauen" og gjorde sin store innsats der.

Ski Røde Kors Hjelpekorps har i dag omtrent 30 medlemmer. Hovedaktivitetene er kurs og opplæring i førstehjelp for egne medlemmer og andre interesserte, førstehjelpsvakter ved for eksempel idrettsarrangementer og beredskapsvakter på fjellet i påsken, lete-aksjoner og ambulansetjeneste. Hjelpekorpsset har for tiden to utrykningsbiler som blir utkalt når det er behov for dem.

Korpsets "base" er i dag i Røde Kors-huset på Mork i Kirkeveien i Ski.

Kilde: Rolf Bunæs

Bilde: 213-0373:0008

Landhandelen på Kullebund gård ved Siggerudveien mellom Bru og Siggerud ble etablert på 1870-tallet og må ha vært blant de første i landet. Landhandelen på Kullebund var i drift fram til 1932. Bildet er fra 1915.

Handel og vandel i gamle dager

Handel på landsbygda var strengt regulert med lover og forordninger. Det var byborgernes privilegium å drive handel. Landsbygdas folk var henvist til å gjøre sine innkjøp i byene. Handelsloven av 1842 brøt med denne gamle oppfatningen, men gjorde likevel ikke landhandel til noen fri næring. Landhandleren måtte bare drive sin virksomhet i en viss avstand fra byene. Handel med importerte varer var forbeholdt byene. Man var redd for at "den ellers ville oversvømme landdistriktene med flitter og tant og bortdrage ånden fra landmennesenes naturlige sysler til handel og bytte", slik det er beskrevet i Aschehougs konversasjonsleksikon. Først i 1907 ble det full likestilling for handel mellom byer og bygder.

Varesortimentet i en landhandel var opprinnelig svært enkelt. Kun et supplement til naturalhusholdningen, og enkle redskaper til det daglige behov.

Kramkarene som vandret gjennom bygdene var også en del av handelen på landsbygda.

Med handkjerre eller på sykkel dro de fra gård til gård med sine kofferter med stoffer, sytråd og tekstiler og bød fram sine varer. Bildet fra 1931 viser en av de siste kramkarene i vårt distrikt som viser fram sine varer til Valborg Barli.

Kilde: Kalenderkomiteen

Bilde: 213-0331:0007

213-0337:0057

Skotbu

Gjennom åra har det vært to sagbruk på Skotbu. Julius Baltzersen anla i 1918 saga som lå på nordsiden av jernbanen ved Villa Evang. Etter noen års drift ble bruket solgt til August Kjepperud fra Enebakk. I 1931 overtok Erling Nøkleby virksomheten. Gårdbrukerne Lars Rustad og Th. Lynne overtok sagbruket fra 1940. Bruket ble da vesentlig brukt til foredling av eget tømmer. På månedens bilde fra 1949 er denne saga ikke i drift. Tomta ligger i dag ubenyttet. Sagbruket på sørsiden av jernbanen, Sletten sag, som ble etablert i 1925, er på bildet i full virksomhet. Saga ble drevet av familien Baltzersen fram til ca. 1968.

Bygningen Villa Fagernes med uthus til venstre for Skotbuveien og nærmest jernbanen inneholdt landhandleriet, og ble bygget ca. 1910 av Julius Baltzersen. Butikken ble drevet av forskjellige eiere fram til 1970. Rett overfor Villa Fagernes og på høyre side av Skotbuveien ligger Villa Framnes som ble oppført av Julius Baltzersen. Her bodde familien til fengselsdirektør Wilhelm Dahl i mange år. Siste bebygde eiendom mot nedre bildekant er Villa Vestheim, som fra starten tilhørte familien til ingeniør Peder Lobben.

Skotbu stoppested ble vedtatt opprettet i 1907, og planarbeidet var fullført våren 1908. De første som betjente stoppestedet var Gunhilda Baltzersen og Jørgen Nordheim. Stasjonsbygningen for jernbanens østre linje ligger delvis skjult bak trærne midt på bildet. I 1923, samme året som denne bygning ble tatt i bruk, overtok Hans Hedemann som betjent. Kretsens befolkning bidro med tømmer som ble skåret på stedets sagbruk, og i tillegg ble det arrangert basarer for å skaffe penger til oppføring av stasjonsbygningen. Før NSB gjorde Skotbu stasjon ubetjent i 1968, hadde også Leif Thoresen og Einar Mamelund vært betjenter ved stoppestedet. Skotbu postkontor holdt til i stasjonsbygningen og en barnepark har vært drevet her.

Kapelldammen

I 1878 kom jernbanen til Ski. Det ble da behov for å etterfylle vann på damplokomotivene ved Ski stasjon. For dette formålet ble det gravd ut tre dammer på forskjellige steder i Ski. En av disse er Kapelldammen, som ble gravd ut på nordsiden av jernbaneskjæringen. Dammen som ble anlagt i 1905, fikk navn etter gården Kapell Sander som avga grunn til denne.

Vannet fra dammen ble pumpet opp i vanntårnet på stasjonen. I Kapelldammens første tid var vannet rent og fint og ble en yndet badedam for ungene i Skibyen. Småabbor til katten ble det også en råd med. Kloakken fra sykestuen som lå like i nærheten gikk i dårlige rør gjennom jordene ved Kapelldammen. Lekkasje fra rørene tok etter hvert knekken på både småfisk og badeliv, og førte til en frodig gjengroing av dammen.

Kapelldammen ligger idyllisk til like nord for Waldemarhøy kultursenter. En liten spaservei er anlagt langs sydsiden av dammen. Naturvernere er opptatt av at våtmarken på nord- og østsiden må bevares urørt og skjermes p.g.a. fuglelivet her.

Gården Kapell Sander er en av de eldste gårdene i Ski. Familien Auestad har eid gården siden 1850-åra. På bildet fra 1912 ser vi Ingeborg Kolbjørnsen som senere ble gift med Emil Auestad. På den tiden drev familien allsidig jordbruk med landbruk, kuer og hester. I dag drives kun kornproduksjon.

*Kilder: Klara Auestad, Bi Five Magnus:
"Kom så skaper vi et kulturminne!"
magistergradsavhandling, 1993*

Bilde: 213-0409:0005

Søndre torg

I 1936 avholdt Akershus Sangerforbund sitt årlige sommerstevne i Ski, der Ski Mannskor var vertskap. Både Akershus Sangerforbund og Ski Mannskor hadde 15-års jubileum dette året. Åtte mannskor med henimot 200 sangere var møtt opp til stevnet. Ved ankomst Ski stasjon ble gjestene møtt med musikk av Oppegård Ungdomskorps, som også spilte på veien til torget.

Bildet er fra den høytidelige mottakelsen på torget der det foruten allsang ble holdt flere taler, bl.a. av ordfører dr. Eger, og Ski Mannskor sang "Ski Mannskors sommerhilsen" som var komponert for anledningen av et av korets medlemmer og senere dirigent: Hampus Huldt Nystrøm.

Dagen ble brukt til øvelser i Samfundsbygningen og felles middag på Bogers Hotell, før et opptog gjennom Skibyen med Birkelunden som mål.

I Birkelunden ble det holdt konsert med bidrag fra de enkelte korene og med allsang. Etterpå var det sosialt samvær med tau-trekking, skytekonkurranser, pilkasting m.v. i tillegg til avkobling i en for anledningen anlagt restaurant og til sist dans til musikk av "Hotting Boys"

*Kilder: Ski Mannskor 50 år
– jubileumsskrift for perioden 1921-1971, ØB*

Vaterlands dronning

Abelone Constance Eriksen ble født i 1858 som "uekte" barn av Maren Ulriksen og snekkersvenn Edvard Eriksen. Fødestedet var Christiania Tugthus, hvor moren satt inne for løsgjengeri. Abelone vokste opp som pleiedatter hos en familie på Sinsen i Christiania. I 1874 begynte hun å arbeide på Nydalens Spinderi, men forsvant fra arbeidet etter få dager. Pleiefamilien fant Abelone igjen på en bordell ved Akerselva med klengenavnet "Hudson Bay" Senere kom også Abelone på Tugthuset. Her giftet hun seg med en vognmannsgutt ved navn Lauritz Kristensen, og hun ble av den grunn løslatt.

De nygifte startet en delikatesseforretning på Vaterland. I etasjen over forretningen hadde Abelone piker som drev sin spesielle geskjeft. Senere flyttet paret til Karl XIIIs gate, hvor de drev en restaurant. Det var en kjent sak at man i restauranten drev bondefangeri. Her ble mannen Lauritz skutt i 1893. Bonden som skjøt, slapp fri, men Abelone opplevde at pøbelen gikk løs på vinduer og dører. Ved mannens bisettelse følte hun seg så truet at hun måtte rømme, først til Sinsen og senere til Midsjø i Ski.

Da det hele hadde roet seg, fortsatte Abelone sin "virksomhet" på Vaterland. Penger må hun ha tjent godt med, for mot slutten av livet satt hun som eier av flere villaer i Ski. I Ski levde Abelone et tilbaketrukket liv sammen med sin selskapsdame. Ved restaurering av Villa Briskeli ved Folkets Hus som hun eide, ble det funnet ID-kort og klokke bak panelet i veggen. Hun hadde vel sine "damer" også i Ski.

Abelone ble en sagnfigur i levende live, ikke minst etter at Jon Flatabø skrev romanen "Den skjønneste Abelone eller Dronningen i Vaterland" Mye av det som ble skrevet om henne var fri fantasi og hadde ikke noe med realitetene å gjøre.

Abelone ble begravd på Ski kirkegård 24. juni 1920. Det eneste bildet vi har av henne, er k o n f i r m a s j o n s - bildet som vi ser her.

Det er blevet vor tunge lod at meddele for slægt og venner at vor kjære enkefru Konstans Abelone Kristensen, f. Eriksen, avgik ved døden efter 6 ugers smertefuldt sykeleie, paa Det røde Kors, den 15—6, 62 aar gammel. Briskelie, Ski, 17—5—1920. H. J. Hendriksen. Thea Gunderson. Anna Ingebretsen. Begravelsen foregaar fra Ski kapel torsdag 24de dennes kl. 3. eftermiddag.
--

Kilder: T. Aslaksbys artikkel i Byminne 1992,
Bjørn Myrvoll.

Bilde: 213-0396:0001

Musikk var hobby og hygge

I mange arbeiderhjem kom trekkspillet fram i fritiden. Dette var et vanlig instrument blant arbeidsfolk fra forrige århundreskifte. Når været var fint i den lyse årstid, kunne en høre datidens populære låter fra mangt et hjem.

På bildet ser vi Anders Johan Olausson iført sin Edenhatt og med sitt instrument utenfor Villa Møllerud i Solfallsveien i Ski i 1928. Anders spilte også fiolin, og som ung spilte han gjerne til dans.

Kilde: Einar Olausson
Bilde: 213-0370:0004

Anders Olausson var født i Strömstadsområdet i Sverige i 1893, og døde i Ski i 1978. Som mange svensker emigrerte han til Norge ved århundreskiftet, og ble norsk statsborger. Han arbeidet først som stenhugger i Østfold før han slo seg ned i Ski omkring 1920. Han giftet seg med Marie Helene Rygge fra Rygge gård i Hobøl og de fikk 5 barn. Foruten musikken drev Anders med jakt og miniatyrskyting. Han var en av stifterne av Ski miniatyrskytterlag og drev denne sporten og konkurrerte helt til han hadde passert 80 år.

Anders arbeidet ved Schous bryggeri i mange år, først som hestekar og senere som sjåfør på bil. Han var også med å stifte Ski Bolig- og Byggelag i 1945 og satt en tid i styret for laget. Anders var også styremedlem i Ski Samvirkelag i mange år.

*Seniorballetten fra venstre:
Kari Haugteien, Karin Dahl, Aud Kopperud, Åse Haga, Gudrun Tharaldsen og Dagfrid Ween.*

Ski Idrettslags revy 1951

Ski Idræts- og Turnforening ble startet 9. januar 1919, og allerede samme år oppførte laget sin første revy "Fra Ski stasjon til Folkets Hus" Til nå har revygruppa til Ski Idrettslag framført 47 revyer.

Bjørn Sleipnæs (1897-1986) var en sentral person i idrettslagets revyer; som instruktør, skuespiller og altnuligmann. Dette var også tilfellet ved revyen "H'alma Mater" i 1951. Ifølge Sleipnæs var tittelen en omskriving av halmmatte. Dette henspeilte på den omstridte Ski Halmplatefabrikk. Revyen som ble framført i Folkets Hus hadde også en undertittel: "Kommunal folkeopplysning"

Intensjonen med "H'alma Mater" og alle de andre revyene var å slå ned på likt og ulikt, der ingen av "ofrene" skulle bli varig såret. Østlandets Blads utsendte ved revyen i 1951 mente at dette ikke ble overholdt, da tre personer i kommuneadministrasjonen ble kritisert for sin sendrektighet, samt at en navngitt person ble omtalt for sin brennevinsbruk. Ellers ga journalisten strålende kritikk for de øvrige sketsjer og viser og for balletten.

Barneballetten og seniorballetten med sine "sparkepiker" var begge under kyndig instruksjon av Grethe Boger. Musikkledsagelsen stod Svendsens rytmetrio for, forsterket med Per Sleipnæs på cello.

Kilder: ØB, kalenderkomiteen

Bilde: 213-0382:0024

Siste reis

Gravferd regnes blant de "store høytider i livet" ved siden av barnedåp, konfirmasjon og bryllup. Grunnlaget for uttrykket må være det store gjestebudet som hørte med. De fleste steder hette det gravøl i gamle dager, og navnet viser at det ikke bare var stille sorg som rådde i selskapet, sier folkeminnegransker Olav Bø.

Hver tid har sine skikker og i det gamle bondesamfunnet hadde man skikker som gjorde likferd til en høytid som vedkom hele grannelaget. Sørgehuset var pyntet med grantrær ved utgangen eller utkørselen, der det også var strødd med granbar. Skyldfolk og grend kom sammen i avdødes hjem, der kisten var båret inn fra låven og presten holdt tale. Det var bevertning av sørgeskaren, og de sang en salme når kisten ble båret ut og kjørt ut av tunet. Gravfølget fulgte etter til kirkegården.

Bildet fra 1920 er fra Nedre Berger i Kråkstad ved gårdbruker Thomas Lauritzen Bergers død. Over hovedinngangen på våningshuset er det også pyntet med avdødes initialer.

Damen til høyre er Edith Fossum som senere giftet seg med eldste sønn på gården, Lauritz.

Kilde: Edgar Berger

Bilde: 213-0429:0025

Steinindustri ved gården Slottet i Kråkstad.

“VARSKO HER - FYR ER DET HER” Etter at hullene var boret i fjellet for, hånd runget skytebasens stemme over jordene ved Slottet. Askimveien ble stengt, og dynamittsalven sprenget løs store og små steinblokker.

I 1920 og 1930-åra ble det pukket stein med hammer i flere steinbrudd i Kråkstad herred. Da det om vinteren kunne være dårlig med arbeid på gårdene, ble steinpukking et alternativt vinterarbeid for mange. For at det skulle gis trygd til de arbeidsledige, måtte det utføres et arbeid. Steinpukkingen var et slik nødsarbeid. Mange satt da med hammer og pukket stein som ble brukt til vedlikehold av veien fra Asper bro til Østfold grense. Veien var på den tiden i dårlig forfatning. I teleløsningen på seinvinteren og våren var det stor trafikk fra gårdene med varer til og fra Oslo.

Dette bildet er tatt ca.1930 og viser en maskin som lettet arbeidet for steinpukkeren. Den består av en steinknuser og et transportbelte som transporterer steinmassen til et sorteringsbrett. Steinmassen ble så måket opp i hauger med forskjellig steinstørrelse.

I 30-åra ble det montert en trommel som lettet arbeidet med sorteringen av steinen.

Bildet viser også to tønner med parafin som var drivstoff til traktoren, som på denne tiden gjorde sitt inntog i bygda. Den hadde reimoverføring til pukkmaskinen. Pukksteinen ble kjørt ut på veien med hest og kjerre, og veivokteren hadde ansvaret for at dette arbeidet ble gjort. Fylket dekket utgiftene.

Kilde: Arne Andresen, Bjergsrud

Bilde: 213-0186:0041

Villa Sand

Villa Sand er antagelig blant de første større bygningene i Ski og er bygget sent på 1800-tallet. Knut Kleveland kjøpte gården og flyttet hit i 1906 med familien sin. Kleveland kom fra Vevelstad gård hvor han hadde vært medeier.

Knut Kleveland's frue, Josefine, drev en tid pensjonat i Villa Sand. Josefine Kleveland var et varmhjertet menneske. Hadde en Ski borger vært uheldig, blitt for fuktig og fått problemer med å finne hjemveien, ble vedkommende tatt vare på av fruen og bevertet med mat og kaffe. Hun likte imidlertid dårlig å selge mineralvann til leieboerne i pensjonatet, for hun hadde sine mistanker om hva mineralvann skulle brukes til.

I 1937 solgte søsknene Marian, Jacob og Agnes Kleveland gården til Claus Mikalsen Næss, som restaurerte bygningene ved å grave ut kjelleren og legge inn klosetter i bygget. På denne tiden bodde fem familier og to hybelboere i huset. Leilighetene var bra etter tidens standard, og gården lå både rolig og sentralt i Ski sentrum. En romslig glassveranda i 2.etg. ble flittig brukt av leieboerne, og tjente som en sosial møteplass. Under krigen opprettet tyskerne et feltkjøkken på gressplenen utenfor Sand og rekvirerte deler av nabobygget Torvang (Næssgården). Villa Sand er fortsatt intakt med mange av de opprinnelige bygningsdetaljene. Nåværende eiere er Astrid Næss Veidahl og Tore Næss.

Kilder: Knut Kleveland, Tore Næss

Registrering av bilder

Ski Historielag er alltid interessert i flere bilder fra alle kanter av kommunen. Vi kommer gjerne hjem til deg for å notere opplysninger om bildene dine og låne med disse for avfotografering.

Ta kontakt med oss, så blir vi enige om en dag som passer for deg med et besøk.

Alle bildene i denne kalenderen finnes i fotoarkivet til Ski Historielag. Hvis du har lyst på en kopi av et bilde, kan du henvende deg til ansvarlig for fotosamlingen.

Hovedansvarlig for fotosamlingen:

Bjørn Myrvoll, tlf. 64 87 45 41

Tidligere års kalendere kan fåes ved henvendelse til:

Per A. Krogstie, tlf. 64 87 32 43

Takk!

Vi takker alle som har hjulpet oss med bilder og opplysninger til årets kalender.
Takk til alle som hjelper oss med å selge kalenderen.

Øst-trykk as, Ski , har trykket kalenderen.

Sven T. Boger

Ivar Johnsen

Aase Klohs

Nils Mørk

Bjørn Myrvoll

Jan Svendsen